

מילה בפרשה עומר

העומר הוא אלומה (צרוח) של שיבולי השעורה הראשונים שאדם קוצר אחרי הפסח ואותם הוא מביא למשכן.

בסיומו של חג הפסח אנו מתחילים לספור שבעה שבועות שהם 49 ימים. היום החמישים הוא חג השבועות. שמה של הספירה הזאת הוא 'ספירת העומר'.

משוחחים...

- למה מצווה התורה את האיכר להשאיר חלק מהתבואה בשדה לעניים? האם לא פשוט יותר לאסוף הכול ואחר כך לתרום חלק לצדקה?
- בתקופת התורה עם ישראל היה עם חקלאי, לכל אדם היה שדה משלו ובו הוא גידל פירות, ירקות ותבואה לצרכיו. מהיכן מגיע היום המזון שלנו? האם אתם מכירים אנשים שמגדלים בעצמם את הפירות והירקות שהם אוכלים?

משחקים...

- חידון המועדים: עזרו לילדים להתחפש למועדים המוזכרים בפרשה (ראש השנה, יום הכיפורים, סוכות, פסח ושבועות) בעזרת אביזרים, בגדים או פנטומימה. על בני המשפחה לנחש למה התחפשו הילדים.

סורקים וצופים

ים השיבולים/
הגבעטרון

הני מוכן
ומזמן

אמר "וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקֵּט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֵט לְעֵנִי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם". ויקרא כג, כב'

מה בפרשה?

- נזכרים מועדים בשנה העברית – יום השבת, חג המצות, ספירת העומר וחג השבועות, ראש השנה, יום הכיפורים וחג הסוכות.
- האיכרים מצווים שלא לקצור את כל השדה אלא להשאיר לעניים שיבולים שנפלו לארץ בזמן הקציר, וכן את השיבולים מפינות השדה.
- נזכרים חוקים הקשורים לעבודתם של הכוהנים ולחיייהם.
- נזכרת הדלקת המנורה במשכן בשמן זית זך והכנת החלות ללחם הפנים.
- מופיעים חוקים הקשורים ליחסים שבין אדם לחברו. למשל, דינו של אדם המקלל אדם אחר, מרביץ או פוגע בו, והאיסור להפלות בין אזרח לבין גר: **"מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם, כַּגֵּר כְּאֶזְרָח יִהְיֶה"** ויקרא כד, כב'.

השבוע בחרנו להתמקד במצוות פאה ולקט, הדורשות להשאיר חלק מהיבול לעניים.

פאה היא חלק קטן בפינת השדה, ולקט הוא שיבולים שנפלו על הארץ. בפרשה נאסר על האיכר לקצור בפאות השדה ולאסוף את השיבולים שנשמטו בעת הקציר. במקום זה, עליו להשאיר אותן לעניים שאין ברשותם חלקת אדמה.